

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (fellebbezési tanács) 2015. október 13.

T-104/14. P. sz. ügy

**Európai Bizottság
kontra
Marco Verile
és
Anduela Gjergji**

„Fellebbezés — Csatlakozó fellebbezés — Közszolgálat — Tisztviselők — Nyugdíjak — A nemzeti nyugdíjjogosultságok átvitele — A nyugdíjra jogosító szolgálati idő jóváírására vonatkozó javaslatok — Sérelmet nem okozó aktus — Az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereset elfogadhatatlansága — A személyzeti szabályzat VIII. melléklete 11. cikkének (2) bekezdése — Jobbiztonság — Jogos bizalom — Egyenlő bánásmód”

Tárgy: Az Európai Unió Közszolgálati Törvényszéke (teljes ülés) Verile és Gjergji kontra Bizottság ügyben 2013. december 11-én hozott ítélete (F-130/11, EBHT KSZ, EU:F:2013:195) ellen, annak hatályon kívül helyezése iránt benyújtott fellebbezés.

Határozat: A Törvényszék az Európai Unió Közszolgálati Törvényszékének (teljes ülés) Verile és Gjergji kontra Bizottság ügyben 2013. december 11-én hozott ítéletét (F-130/11) hatályon kívül helyezi. A Törvényszék a Közszolgálati Törvényszék előtt az F-130/11. sz. ügyben Marco Verile és Anduela Gjergji által előterjesztett keresetet elutasítja. Egyrésztől M. Verile és A. Gjergji, másrésztől az Európai Bizottság maguk viselik saját költségeiket.

Összefoglaló

1. *Tisztviselői kereset — Sérelmet okozó aktus — Fogalom — Az Uniónál való szolgálatba lépést megelőzően megszerzett, nyugdíjra jogosító szolgálati időnek az uniós rendszerbe való átvételére tett javaslat — Kizártság — A megszerzett nyugdíjjogosultságok tökeértékének átvételét követően hozott, a nyugdíjra jogosító szolgálati idő elismeréséről szóló határozat — Bennfoglaltság*

(Személyzeti szabályzat, 91. (1) bekezdés, és VIII. melléklet, 11. cikk, (2) bekezdés)

2. *Tisztviselők — Nyugdíjak — Az Uniónál való szolgálatba lépést megelőzően megszerzett nyugdíjjogosultság — Az uniós rendszerbe való átvitel — Az érdekelt ahhoz való joga, hogy az átvitel előtt megismerje a nyugdíjra jogosító szolgálati évek elismert számát — Az uniós bíróság előzetes állásfoglalásának kéréséhez való jog — Hiány*

(Személyzeti szabályzat, VIII. melléklet, 11. cikk, (2) bekezdés)

3. *Tisztviselői kereset — Az uniós bíróság hatásköre — Tanácsadói vélemény — Kizártság*
(EUMSZ 270. cikk; személyzeti szabályzat, 91. cikk, (1) bekezdés)
4. *Tisztviselők — A tisztviselő és az intézmény közötti kapcsolat személyzeti szabályzaton alapuló jellege — Nyugdíjrendszer — Nem szerződéses, hanem a személyzeti szabályzaton alapuló jelleg*
(Személyzeti szabályzat, VIII. melléklet, 11. cikk, (2) bekezdés)
5. *Intézmények jogi aktusai — Időbeli hatály — Az új jogszabály azonnali alkalmazása a korábbi jogszabály hatálya alatt keletkezett helyzetek jövőbeli hatásaira — A személyzeti szabályzat VIII. melléklete 11. és 12. cikke új általános végrehajtási rendelkezéseinek elfogadása — A megszerzett nyugdíjjogosultságoknak az új szabály elfogadása előtt kezdeményezett, de annak hatálybalépése után végrehajtott átvitelére való alkalmazás — A szerzett jogok és a bizalomvédelem elvének megsértése — Hiány*
(Személyzeti szabályzat, VIII. melléklet, 11. cikk, (2) bekezdés)
6. *Tisztviselők — Nyugdíjak — Az Uniónál való szolgálatba lépést megelőzően megszerzett nyugdíjjogosultság — Az uniós rendszerbe való átvitel — A személyzeti szabályzat VIII. melléklete 11. és 12. cikke új általános végrehajtási rendelkezéseinek elfogadása — A tisztviselőkkel való eltérő bánásmód aszerint, hogy a nyugdíjjogosultságuk tőkeértékének az uniós rendszerbe való átvitelére az említett rendelkezések hatálybalépése előtt vagy azt követően került sor — Az egyenlő bánásmód elvének megsértése — Hiány*
(Személyzeti szabályzat, VIII. melléklet, 11. cikk, (2) bekezdés)

1. A nyugdíjra jogosító szolgálati idő jóváírására vonatkozó, a tisztviselővel a valamely más nyugdíjrendszerben megszerzett nyugdíjjogosultság uniós nyugdíjrendszerbe való átvitele céljából közölt javaslat nem vált ki olyan kötelező jogi hatásokat, amelyek a címzettje jogi helyzetének jelentős megváltoztatásával annak jogi helyzetét közvetlenül és azonnal érintenék. Következésképpen e javaslat nem minősül a személyzeti szabályzat 91. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, sérelmet okozó aktusnak.

A személyzeti szabályzat VIII. melléklete 11. cikke (2) bekezdésének megfelelően a valamely más rendszerben megszerzett nyugdíjjogosultság uniós nyugdíjrendszerbe való átvitelét kérő tisztviselő javára elismert nyugdíjszerző szolgálati évek számának tényleges meghatározására szükségszerűen a tényleges átvitelt követően kerül sor, „az átruházott tőke alapján”. Ezért nem tekinthető úgy, hogy a nyugdíjra jogosító szolgálati idő meghatározására vonatkozó javaslat, amelyet jellegénél fogva ezen átvitelt megelőzően közölnek, elvégezheti e meghatározást.

A jóváírandó nyugdíjszerző szolgálati évek száma a korábbi jogosultság tőkeértékének nyugdíjra jogosító szolgálati idővé történő átváltási módszer alkalmazásából következik, amely módszert a kérdéses intézmény által a személyzeti szabályzat VIII. melléklete 11. cikke (2) bekezdésének megfelelően elfogadott általános végrehajtási rendelkezések írják elő.

Az érdekelt által a szolgálatba lépése előtt megszerzett nyugdíjjogosultság tőkeértékének átvitelét követően hozott határozat az, amely sérelmet okozó aktusnak minősül és a személyzeti szabályzat 91. cikke (1) bekezdésének megfelelően megsemmisítés iránti keresettel megtámadható.

(lásd az 56., 58., 62. és 74. pontot)

2. A személyzeti szabályzat VIII. melléklete 11. cikkének (2) bekezdése nem követeli meg, hogy mielőtt az érdekelt eldöntené, hogy gyakorolja-e, vagy sem a más rendszerben megszerzett nyugdíjjogosultsága uniós nyugdíjrendszerbe való átviteléhez való jogát, biztosítsák számára azon nyugdíjszerző szolgálati évek számának végleges megismerését, amelyet az ilyen átvitelt követően számára jóváírnak.

E rendelkezés azt sem követeli meg, hogy az érdekelt és az intézménye közötti, a releváns rendelkezések értelmezésére és alkalmazására vonatkozó esetleges nézeteltérést az uniós bíróság azelőtt eldöntse, mielőtt az érdekelt döntene arról, hogy át kívánja-e vinni a más rendszerben megszerzett nyugdíjjogosultságát az uniós nyugdíjrendszerbe.

(lásd a 79. pontot)

3. Az EUMSZ 270. cikk nem arra hatalmazza fel az uniós bíróságot, hogy tanácsadói véleményeket bocsásson ki, hanem csupán arra, hogy döntsön az Unió és alkalmazottai között felmerülő minden vitás ügyben, a személyzeti szabályzatban megállapított keretek között és feltételek mellett.

Márpedig pontosan a személyzeti szabályzat írja elő a 91. cikkének (1) bekezdésében, hogy a megsemmisítés iránti kereset csupán sérelmet okozó aktus ellen irányulhat. Amennyiben a keresettel érintett jogi aktus nem okoz sérelmet a felperesnek, a kereset elfogadhatatlan. A felperes ahhoz fűződő esetleges érdeke, hogy a keresetében feltett kérdést érdemben eldöntsék, e tekintetben irreleváns.

(lásd a 81. és 82. pontot)

4. A tisztviselők és az adminisztráció közötti jogviszony nem szerződéses jellegű, hanem a személyzeti szabályzaton alapul. Ebből következik, hogy a személyzeti szabályzat által közvetlenül szabályozott jogviszonyok, mint amilyenek az uniós nyugdíjrendszerre vonatkozók, nem szerződéses jellegűek. Következésképpen a tagállamok magánjogának körébe tartozó, szerződésekre vonatkozó, rokon értelmű fogalmak, mint amilyen az „ajánlattétel”, nem relevánsak a személyzeti szabályzat VIII. melléklete 11. cikke (2) bekezdésének alkalmazása szempontjából.

(lásd a 94. pontot)

Hivatkozás:

Bíróság: 1975. március 19-i Gillet kontra Bizottság ítélet, 28/74, EBHT, EU:C:1975:46, 4. pont; 2008. december 22-i Centeno Mediavilla és társai kontra Bizottság ítélet, C-443/07 P, EBHT, EU:C:2008:767, 60. pont.

5. Valamely jogszabályi rendelkezés módosítását, eltérő rendelkezés hiányában, alkalmazni kell a korábbi törvény hatálya alatt létrejött jogi helyzetek jövőbeni hatásaira. Csak abban az esetben van ez másként, ha a korábbi szabályozás alatt létrejött és véglegesen megvalósult helyzet szerzett jogot keletkeztet. Valamely jog akkor tekintendő szerzett jognak, ha az azt keletkeztető tényállás a jogszabálymódosítás előtt megvalósult. Mindazonáltal nem ez a helyzet, ha a jogot keletkeztető tényállás nem valósult meg a módosítást megelőző jogszabály hatálya alatt.

A személyzeti szabályzat VIII. melléklete 11. és 12. cikke új általános végrehajtási rendelkezéseinek alkalmazása a valamely más nyugdíjrendszerben megszerzett nyugdíjjogosultság olyan átvitelével kapcsolatban, amelyet az említett rendelkezések hatálybalépése előtt kezdeményeztek, de annak hatálybalépése után hajtottak végre, nem ellentétes a személyzeti szabályzat VIII. melléklete 11. cikkének (2) bekezdésével.

E tekintetben az érdekelt csak akkor szerez jogosultságot a nyugdíjra jogosító szolgálati idő elismerésére, ha a más rendszerben megszerzett nyugdíjjogosultság uniós nyugdíjrendszerbe való átvitele megtörtént. Következésképpen, mivel sem a nyugdíjra jogosító szolgálati idő jóváírására vonatkozó javaslat, amelyet az intézmény továbbít a tisztviselőnek vagy alkalmazottnak az utóbbi által

más rendszerben megszerzett nyugdíjjogosultság átvitele iránti kérelem alapján, sem *a fortiori* az ilyen kérelem egyszerű benyújtása nem hoz létre kötelező joghatást mindaddig, amíg a kért átvitelt el nem végzik, így ebben az esetben „később létrejövő helyzetről” vagy legfeljebb „a korábbi jogszabály hatálya alatt létrejött, de nem teljesen kialakult jogi helyzetről” van szó. Mindenesetre nem lehet szó a korábbi jogszabály hatálya alatt létrejött és véglegesen megvalósult helyzetről.

Továbbá, még az adminisztrációtól származó pontos ígéret fennállása esetén is, amely alkalmas arra, hogy jogos bizalmat ébresszen a címzettekben, magánszemélyek nem hivatkozhatnak a bizalomvédelem elvére valamely új rendelkezés alkalmazásával szemben, főleg olyan területen nem, ahol a jogalkotó széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik.

(lásd a 152–154. és 170. pontot)

Hivatkozás:

Bíróság: 2008. december 22-i Centeno Mediavilla és társai kontra Bizottság ítélet, C-443/07 P, EU:C:2008:767, 61–63. és 91. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

6. Az intézmény a személyzeti szabályzat VIII. mellékletének 11. és 12. cikke általános végrehajtási rendelkezéseinek elfogadásával, amely bánásmódbeli különbséget tett a tisztviselők között aszerint, hogy esetükben az általuk más rendszerben megszerzett nyugdíjjogosultság tőkeértékét az említett rendelkezések hatálybalépése előtt, illetve azt követően vitték át az uniós nyugdíjrendszerbe, nem sértette meg az egyenlő bánásmód elvét, mivel az eltérő bánásmód nem ugyanazon csoportba tartozó tisztviselők tekintetében valósult meg.

Ugyanis azon tisztviselők, akikre nézve a más rendszerben megszerzett nyugdíjjogosultság tőkeértékét az új rendelkezések hatálybalépésének időpontjáig nem vitték át az uniós nyugdíjrendszerbe, nem voltak azonos jogi helyzetben azon tisztviselőkkel, akiknek a szolgálatba lépésük előtt megszerzett nyugdíjjogosultságát ezen időpont előtt már tőkeérték formájában átvitték az uniós nyugdíjrendszerbe, és akikre nézve már a nyugdíjra jogosító szolgálati idő e rendszerben való jóváírásának elismerésére vonatkozó határozatot hoztak. Az előbbieket még valamely más nyugdíjrendszerben rendelkeztek nyugdíjjogosultsággal, míg az utóbbiak esetében a tőkeérték átvitele eredményeként már megszűnt az ilyen jogosultságuk, és a nyugdíjra jogosító szolgálati idő uniós nyugdíjrendszerben való jóváírásának elismerése már megtörtént.

Az ilyen eltérő bánásmód ráadásul az érintett intézmény szándékától független objektív körülményen alapszik, vagyis azon, hogy az érintett külső nyugdíjrendszer milyen gyorsan intézi az érdekelt tőkeátvitel iránti kérelmét.

(lásd a 177–179. pontot)

Hivatkozás:

Bíróság: 2008. december 22-i Centeno Mediavilla és társai kontra Bizottság ítélet, C-443/07 P, EU:C:2008:767, 79–81. pont.